

Så vil jeg sige lidt om B 161. Grundholdningen fra Dansk Folkepartis side er den samme, så vi ønsker ikke ændringer på dette specielle felt og kan ikke gå ind for tilladelse til stedbarns-adoption for registrerede par. Men vi kan godt se, at der er nogle problemer i forbindelse med det spørgsmål. Hvis vi f.eks. har to lesbiske, hvoraf den ene skal føde, og den fødende kvinder dør, hvilke forældrerelationer har barnet så? Der kan meget vel være nogle problemer, som det er værd at kigge på, og vi er bestemt også villige til at se på i udvalgsarbejdet, hvordan man kan løse det problem. Men vi mener, at der skal nogle flere informationer til.

En anden ting er: Hvor stort et det problem egentlig? Hvor ofte sker det? Er der et tilfælde hvert femte år, er der nogle tal, som kan vise, at det faktisk er et stort problem, eller er det måske en ting, som også er opfundet til lejligheden for at underminere familiestrukturen som sådan? Det kunne man godt have mistanke om. Men som sagt vil vi gerne kigge på B 161 og på problemerne for de børn, som i tilfælde af en sådan tragisk sag ikke har nogen rigtige forældre.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ved lejlighed kunne jeg godt tænke mig at få uddybet, hvad hr. Per Dalgaard mener med venstrefløjens basismodel, for det lyder virkelig interessant.

Hvis vi ser bort fra konspirationsteoriene et øjeblik, vil jeg gerne sige til hr. Per Dalgaard, at det heldigvis drejer sig om meget, meget få børn, som bliver sat i en situation, hvor der er usikkerhed om retsstillingen, fordi den biologiske mor dør. Heldigvis er det meget, meget få, der er formodentlig ikke engang et tilfælde hvert femte år, men for det barn, der står i situationen, er det selvfølgelig utrolig væsentligt, at der er sikkerhed omkring situationen.

Til gengæld gælder det for alle kvinder, der står i den situation, at de skal stedbarnsadoptere, at de ikke har mulighed for at tage barselorlov. Det vil sige, at hvis vi skal understøtte en familie, ville det være en stor hjælp for nybagte familier, hvis de havde samme muligheder som alle andre for at tage barselorlov og dermed være sammen med det nyfødte barn. Hele ideen med forslaget er faktisk at styrke familien, i denne sammenhæng altså en lesbisk familie, og det kan være, at det i virkeligheden er det, der skurrer i hr. Per Dalgaards ører.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Vi kan godt tage en diskussion om, hvad jeg opfatter som venstrefløjens basismodel for samfundet ved en anden lejlighed, men jeg vil bare lige nævne en enkelt ting.

Når vi her fra talerstolen argumenterer om nogle ting, som ikke huer venstrefløjens, sidder alle vennerne oppe i tilhørerlogerne og buher og laver ballade. Det er venstrefløjens opfattelse af, hvordan man fører en dialog, nemlig at den kun er envejs, og at det kun findes ét sæt sandheder, nemlig venstrefløjens.

Et af de problemer, som opstår i forbindelse med barselorlov i den forbindelse, vi taler om her, er de ulemper, der opstår, fordi man har valgt at leve specielt. Jeg tror bestemt, at også mange børn, der lever sammen med lesbiske, har et udmærket liv, men det er bestemt ikke problemfrit, og jeg kan ikke forstå, at vi nu igen skal høre, at der ikke er nogen problemer ved den svenske model, når det er beskrevet, at der rent faktisk er det. Jeg synes, fru Lissa Mathiasens argumenter er temmelig langt ude.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu var hr. Per Dalgaard jo ude med riven over for venstrefløjens i sit ordførerindlæg, da han sagde, at det åbenbart er staten, der skal bestemme.

Hr. Per Dalgaard mener, at folk selv ved, hvad der er bedst for dem, så jeg vil gerne spørge hr. Per Dalgaard: Hvis det nu er sådan, at folk selv ved, hvad der er bedst for dem, hvorfor skal staten så forhindre dem i at adoptere, hvis de mener, det er det bedste for dem?

Jeg kan jo godt sige lidt om, hvorfor vi på venstrefløjens mener, at der skal være nogle regler. Vi mener sådan set, det er fint, at staten sikrer barnets tarv, for her mener vi, at staten har en meget væsentlig rolle at spille, men vi mener sådan set ikke, at staten skal spille en væsentlig rolle med at skabe ulighed for loven. Vi mener sådan set, at folk selv skal vurdere tingene, men at der skal være nogle regler, som sikrer barnets tarv, og de regler mener vi at alle skal have mulighed for at blive bedømt efter.

Jeg synes sådan set, det er hr. Per Dalgaard, der vil lave en masse regler i denne sammenhæng. Vi siger: Fjern de regler, der sorterer nogle fra, og lad os få ét sæt, som alle bliver bedømt efter, i stedet for at man bliver bedømt af en række særlove alt efter sin seksualitet.